

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Breviario Concionatorio, Strenæ, Fidelis Prophetissa
Concionibus de B. M. Virgine serviens, Conciones
Occurrentes & Funebres**

Tylkowski, Wojciech

Oliva, 1686

In Eodem Festo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51821](#)

Si modò quæreremus per domos, Scholas, templa. Nostine animam tuam? fortasse alicubi contingeret, quod accidit Nehemiæ 2. Mach. i. quærebat ignem, invenit aquam crassam, quæritur cognitio hujus ovinulae, scilicet animæ, & ecce aqua crassa, & ecce lutum, taliter se cognoscit atque lutum. Vel certè cognoscunt se, & ita curant, ac si essent bruta animalia. Ezech. 8. *Fili hominis fode parietem, & ecce omnis similitudo reptilium, & animalium abominationis.* Ille se putat propter avaritiam talpam, ille propter astutiam vulpem, &c. Et agit ut vulpes, exercavit illos malitia eorum, hæc tenebras induxit ne videre possint, quid inde? Apoc. *Foris carnis.* Non est bonum dare canibus escam filiorum, aut Margaritam mittere ante porcos. S. Marius hom. 27. *Sicut in rebus ob oculos positis, si meretrix quapam se turpiter prostituat, ita anima quæ cuicunque se dæmoni traducit, conrumpitur ab ipsis Spiritibus.*

In Eodem Festo S. Stanislai Episc. &
Mart. Fragmentum.

Sive Sanctum hunc comparavero cum Joan Bapt. non erabro, & hic dicebat Regi, non licet. Et tum dici poterit cum hic vixit quod Jerem. 5. *Stupor & mirabilia facta sunt interea, prophetæ prophetabant mendacium, &c.* Applaudebant Regi De Sancto ut de Banania 2. Reg. 23. dicendum. *Vir magnorum operum, ipse percussit duos leones Moab, & ipse descendit & percussit leonem in media cisterna in diebus nivis.* Quando nimurum in pietate refrixit Polonia sicut in diebus nivis, egit ut Ambrosius de quo Theodore, hist. lib. 5. cap. 18. cùm excommunicavisset Theodosium Imp. ac Rufinus Magister militum promitteret Cæsari id se effecturum ut sponte Ambrosius anathema solvere.

scilicet

ret, dixit Cœsar. Novi ego constantiam Ambrosii, & quod nullo Regiae Majestatis timore Divinam legem transgredietur. Et certè fortior fuit Stanislaus Reginaldo Polo Cardinale licet viro sancto, de quo Surius, cùm eum Rex Angliæ Henricus consulteret, an divortium facere posset cum priore conjugi, loqui illi volebat aliquid Polus non ex veritate solida sed officiosa, ideoque statim aliquamdiu obmutuit, & redditâ loquendi facultate, liberè Regem monuit ne id faceret. Bern. serm. de Joan. Bapt. *Ferveat etiam in nobis zelus iste, serveat amor iustitiae, odium iniquitatis, nemo virtus palpet, peccata dissimulet, nemo dicat, numquid custos sum Fratris mei?* Ps. 28. *Afferte Domino Filii DEI, afferte filios arietum.* Quod Chrysol. serm. 10. sic explicat. *Afferte, afferte filios arietum, quos sponse venire aut necessitas vetat, aut artas impedit, aut tenent virtus, aut delicta morantur, adducite volentes, trahite nolentes, facite vobis de aliena necessitate mercedem, servum Dominus adducat, Pater Filium, &c.* Nemo dicat, non vult, quia Abraham, ut filium offerret colligavit, & Lothum Angeli ui subtraherent flammis, subtractum manibus sustulerunt. Duos Leones Moab occidit Stanislaus. Moab, idem est quod, *Pater meus?* respectum Affinium, quid fiet de meis si Regem offendero? non promovebuntur ad dignitates; Alter Leo, Amor sui, quid de me fiet? Sed Leo fuit in cisterna Rex, qui in profundum peccatorum venerat, de quo dici poterat Iiāi. 48. *Sciri enim quia durus es tu, & nervus ferreus cervix tua, & frons tua ærea.* Descenderat in cisternam, vallaverat sua peccata veluti muro, ut si quis illum accessisset, aut illi aut Regi pereundum erat, exire Rex non poterat ut è profundo. Aug. in Ps. 68. *Est quædam iniquitas quam qui operatur, non potest fieri ut misereatur ei DEUS queritis fortè quænam illa sit? ipsa est defensio peccatorum quando quis sua peccata defendit, magnam iniquitatem operatur, hoc enim defendit quod DEUS odit.* Talis ut Pistor Pharaonis supra caput suum

suum ponit corbem Gen. 40. & ad hoc devenit, ut postea
corvis laceretur, hoc luxuriæ proprium est, quia mentem exca-
cat, & rationem pervertit. Greg. 6. in i. Reg. 2. Nella sunt vici
que spissiores menti tenebras ingerunt, quam libido. Et tales abici-
untur a DEO. Greg. ibid. c. 1. *Fusitq; D E I peccator procul,*
quando ad perpetranda luxurie inquinamenta curuatur. Et ibid. c. 2.
De his qui puritatis merito jam Filii D E I vocabantur, in Genf. 6.
dicit Dominus non permanebit spiritus meus in homine in æternum
quod caro sit. *Caro quippe homo efficitur, quando sensui carnis rati*
subjugatur. Bestia sensibus regitur, quod videt, audit, ab eo
pertrahitur, homo per rationem sensui dominatur, sed in luxu-
rioso ratio subjugatur, ideo jam non est homo qui ratione uni-
tur, sed bestia quæ sensu. In tali non permanebit Spiritus S. quæ
est lumen cordium, extincto vero lumine quid aliud de ho-
mine fiet, quam fit de cæco. A luxuria transfusur ad cædes,
virgo lapsa curat necem prolis, adultera mariti & tandem homo
evadit in Leonem. Quare statim post prohibitionem idolo-
latriæ, festorum injuria, ac Parentum, DEUS posuit in Deca-
logo legem de luxuria respondet Tertull. adu Psychicos. Quod
delictum, intellige, cuius coibitionem post idololatriam ordinavit, nol-
secundum longinquac. à primo, nihil cum proximum primo quam secun-
dum, quod sic ex primo aliud quodammodo primum est, ideoque merita
affinis est idololatriæ, nam & idololatria machia nomine & forman-
nis populo sèpè exprobrita, etiam forte conjugetur illi, & serie eius
damnationis cohærebit illi, sicut & dispositione,

In Accensione Domini,

Dicebat Martha ad Christum, dic Magdalenæ ut me ad-
juvet, nos hæc verba circa B. Virginem repetamus, qua-
sic Bern. serm. de Nativit. Sic est ejus voluntas qui nos eorum
luitus